

Kwaliteit in partnership

*Advies met betrekking tot het concept wetsvoorstel
Wet versterking samenwerking en gemeenschappelijk
functioneren politie.*

*Vastgesteld in de Politieonderwijsraad van
11 september 2009*

Inleiding

Op 19 december 2008 heeft het kabinet, in vervolg op eerder overeengekomen samenwerkingsafspraken, zijn standpunt gegeven met betrekking tot de toekomst van het politiebestedel in Nederland. Om de beoogde samenwerking binnen de Nederlandse politie verder te versterken, worden in aansluiting op de Politiewet 1993 voorstellen gedaan. Onder andere behelst het kabinetsstandpunt het voornemen om te komen tot de inrichting van een Dienst Concernstaf en Bedrijfsvoering (DCB) voor de gehele Nederlandse politie met als overwegende doel een toename van de efficiency op het terrein van de zgn. PIOFACH-functies. Opvallend, en niet tot de eerder overeengekomen samenwerkingsafspraken te herleiden, is het plan om de Politieacademie onder te brengen in deze centrale dienst.

Het kabinetsstandpunt is besproken in de Politieonderwijsraad, het wettelijke adviesorgaan aangaande het politieonderwijs. De Politieonderwijsraad heeft eerder zijn verbazing uitgesproken over het voornemen de Politieacademie onder te brengen in de DCB en aandacht gevraagd voor mogelijke risico's voor de kwaliteit van het politieonderwijs (brief 3 februari 2009, kenmerk: 2009033735/HH). Nadien heeft overleg plaatsgevonden tussen vertegenwoordigers van BZK en van de Politieonderwijsraad.

Op verzoek van BZK heeft de Politieonderwijsraad vervolgens een inhoudelijke reactie gegeven op vragen over de borging van de kwaliteit van het politieonderwijs en over mogelijke relevante technische aanpassingen in verband met de blijvende aansluiting bij (internationale) onderwijswetgeving, gegeven de kabinetsplannen. Deze reactie is verwoord in een informele notitie, d.d. 27 april 2009, kenmerk: 2009034768/HH.

Op 22 juli 2009 heeft de Politieonderwijsraad het verzoek gekregen te adviseren over de voorgenomen wijzigingen in het politiebestedel, zoals neergelegd in het concept wetsvoorstel Wet versterking samenwerking en gemeenschappelijk functioneren politie. De Raad is verzocht in te gaan op de mogelijke gevolgen van dit voorstel voor de kwaliteit van het politieonderwijs.

Hieronder volgt het gevraagde advies van de Politieonderwijsraad. Het advies is als volgt opgebouwd. Eerst wordt de gestelde vraag in algemene zin beantwoord. Daarna wordt meer specifiek ingegaan op de kennisfunctie, de landelijke werving- en selectie, de Politieacademie als onderwijs- en kennisinstelling en de Politieonderwijsraad. De Raad doet voorstellen voor bijstelling van de plannen, deels vanuit principiële, deels vanuit meer pragmatische overwegingen.

Advies

Op het eerste gezicht raakt het concept wetsvoorstel de inhoudelijke en kwalitatieve aspecten van het politieonderwijs niet. Dit is begrijpelijk, omdat er geen onderzoek is uitgevoerd dat op de noodzaak daartoe wijst. Naar aanleiding van de formatieve evaluatie van het politieonderwijs is een positieve balans opgemaakt, blijkens de brief van de minister aan de Tweede Kamer (brief 18 september 2007). Het periodieke onderhoud werd toen nader belegd bij de Politieacademie en de Politieonderwijsraad. Zo kreeg de Politieonderwijsraad de opdracht om in samenwerking met de Politieacademie de periodieke herijking van de beroepsprofielen van het politieonderwijs uit te voeren en een summatieve evaluatie voor te bereiden. Verder ging de Politieacademie aan de slag met gesignaleerde verbeterpunten (*Programma Versterking Politieprofessie, 2008*) en is de eigen organisatie hierop recentelijk aangepast (*Burgers eisen beter blauw, 2009*).

Voor wat betreft het politieonderwijs, zo lijkt het, beperkt het kabinetsvoorstel zich tot het 'uitkleden' van de huidige Wet op het LSOP en het politieonderwijs (2003). De bestuurlijke en beheersmatige onderdelen worden eruit gelicht; de onderdelen die betrekking hebben op het onderwijs blijven staan en worden ondergebracht in een nieuwe Wet op het politieonderwijs. Zo wordt er niet getornd aan de verantwoordelijkheid van de rijksoverheid voor de opzet en inrichting van het onderwijs, in het bijzonder de verantwoordelijkheid voor de kwalificatiestructuur van het politiewijs, zoals geregeld is in artikel 14 van de Wet op het LSOP en het politieonderwijs. De Politieonderwijsraad neemt hier met instemming kennis van. Al eerder wees de Raad op een algemeen maatschappelijk belang dat uitstijgt boven het specifieke belang van de politiesector (brief, 3 februari 2009).

Niettemin kunnen er ook redenen zijn om in geval van wijziging van de Wet op het LSOP en het politieonderwijs wel degelijk aandacht te besteden aan onderwijsgerelateerde aspecten. De verkenning die de Politieonderwijsraad op verzoek van BZK uitvoerde bevat diverse punten (notitie, 27 april 2009). Een voorbeeld betreft het onderscheid in kwalificatieniveaus en de bijbehorende benamingen waarover in Europees verband nieuwe afspraken gemaakt zijn (het zgn. Europees kwalificatiekader). Deze zouden bij een wetswijziging eigenlijk moeten doorwerken. Een actueel punt van afweging betreft het mogelijk te maken onderscheid in meerdere typen leerwegen, naar het voorbeeld van het middelbaar beroepsonderwijs. Ook zou nagedacht moeten worden over de meerwaarde van een wettelijke koppeling tussen politieonderwijs en onderwijswet- en regelgeving, zoals het kwalificatiebeleid, studiefinanciering, rendement, bekwaamheid van onderwijsgevend personeel, e.d..

Afgezien van mogelijk gemiste kansen om onderwijsgerelateerde aspecten mee te nemen, leidt een nadere beschouwing van het concept wetsvoorstel tot de vaststelling dat er aanzienlijke risico's mee verbonden zijn voor de inhoud en kwaliteit van het politieonderwijs. De gedachte dat hier sprake zou kunnen zijn van een 'kwaliteitsneutrale' herordening van taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden, lijkt de Politieonderwijsraad niet plausibel. Het offer, dat de Politieacademie haar maatschappelijke positie als erkende, gezaghebbende onderwijsinstelling en onderwijspartner verliest, is groot en staat in de ogen van de Raad niet in een redelijk te achten verhouding tot de beoogde doelen.

De Politieonderwijsraad adviseert om omwille van de kwaliteit van het politieonderwijs het voorliggende concept wetsvoorstel te beperken tot waar het van meet af aan om te doen was: de samenwerking tussen de politiekorpsen in hun primaire en secundaire processen te verbeteren. Het ware beter om daarnaast in de komende jaren een agenda van wetswijziging voor wat betreft de Wet op het LSOP en het politieonderwijs op te stellen vanuit de ervaringen met het politieonderwijs zelf, met aandacht voor elk van de uitvoerende partijen (Politieacademie, korpsen en instellingen voor regulier onderwijs) en met aandacht voor relevante aspecten die voortvloeien uit aanpalende (internationale) onderwijswetgeving. Vanuit een dergelijke agenda kan metertijd ook gekeken worden naar de bestuurlijke en beheersmatige ophanging van de Politieacademie, waarbij in de ogen van de Raad heldere ideeën over de functie van het politieonderwijs vooraf dienen te gaan aan het bepalen van de bestuursstructuur. Ondertussen kan vanzelfsprekend ook de Politieacademie, net als de korpsen, efficiencyvoordelen bereiken door gebruik te maken van de geconcentreerde PIOFACH-functies binnen de op te richten DCB.

De Politieonderwijsraad gaat hieronder in op vier meer specifieke aspecten: de kennisfunctie, de landelijke werving en selectie, de Politieacademie als instelling en de Politieonderwijsraad als advies- en afstemmingsorgaan.

Samengevat gaat het om het volgende:

- Voor wat betreft de kennisfunctie van de Politieacademie is het naar de mening van de Politieonderwijsraad te gemakkelijk, en ook riskant, om bepalingen met betrekking tot de kennisfunctie te schrappen, dan wel te verplaatsen naar 'lagere regelgeving' vanuit het idee dat onderwijs impliciet een kennisfunctie veronderstelt en om die reden niet apart genoemd hoeft worden. Juist in de veiligheidssector en zeker in de huidige kennissamenleving is het van belang taken en verantwoordelijkheden expliciet te benoemen.
- Met betrekking tot de (landelijke) werving- en selectiefunctie is de Politieonderwijsraad minder principieel gestemd; bovendien valt het thema enigszins buiten de gestelde adviesvraag. Het gaat hier om een functie die past bij het idee van geconcentreerde PIOFACH-functies. Toch is ook hier waakzaamheid geboden om overhaaste beslissingen te voorkomen. De Raad stelt hier een meer gefaseerde aanpak voor.
- Vervolgens stelt de Raad een meer principieel punt aan de orde, te weten de ingrijpende wijziging van de bestuurlijke ophanging van de Politieacademie. Risico's die hiermee samenhangen betreffen de gelijkwaardigheid van diploma's van het politieonderwijs ten opzichte van die van het regulier onderwijs (het 'civiel effect'), de mogelijkheid om in gezamenlijkheid doorlopende leerwegen te ontwerpen ten behoeve van de brede veiligheidssector, dan wel gecombineerde onderwijsprogramma's te ontwikkelen (bijv. in het kader van de major-minor structuur). Speciale aandacht vraagt de Raad voor het risico dat de Politieacademie niet langer als een geaccrediteerde onderwijsinstelling conform de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek erkend kan worden. Voor een dergelijke erkenning is een afzonderlijke juridische status als onderwijsinstelling vereist en die status dreigt de Politieacademie te verliezen na opname in de DCB (zie o.m. artikel 5a.9 lid 1 van de WHW). Kortom, over de voorgenomen opheffing van de zelfstandige bestuurlijke positie van de Politieacademie oordeelt de Politieonderwijsraad negatief, omdat dit ten koste kan gaan van de Politieacademie als een zelfstandige, erkende onderwijsinstelling en een serieus te nemen onderwijspartner.
- Tenslotte volgt de functie van de Politieonderwijsraad. Vooropgesteld, de Politieonderwijsraad stelt met genoegen vast dat er oog is voor de betekenis van de Raad bij het tot stand brengen van doorwrochte en breed gedragen beslissingen over de kwaliteit van het politieonderwijs en over de aansluiting tussen de vraag naar en het aanbod van politieonderwijs. Ook is de Raad, zoals gezegd, ingenomen met het voornemen de verantwoordelijkheden van de rijksoverheid ten aanzien van de kwalificatiestructuur intact te laten. Anderzijds meent de Raad dat het van belang is de breedte van de functie van de Politieonderwijsraad in ogenschouw te nemen, opdat de meerwaarde van het advies- en afstemmingsorgaan, waarin immers alle relevante stakeholders van het politieonderwijs zijn vertegenwoordigd, ook optimaal benut wordt.

De kennisfunctie

In de huidige Wet op het LSOP en het politieonderwijs (art. 1, lid a) wordt de Politieacademie aangeduid als '*politieonderwijs- en kenniscentrum*'. In art. 3 lid 1^e staat als taak vermeld: '*het overdragen van kennis aan de Nederlandse politie en het bijdragen aan de ontwikkeling van de uitoefening van de politietaken waarop het onderwijs is ingericht, onder meer door het verrichten van onderzoek, ...*'. In het concept wetsvoorstel vervallen deze wetteksten. De motivatie hiervoor staat te lezen in de concept memorie van toelichting: '*de kennisfunctie is niet meer als afzonderlijke taak in de wet benoemd aangezien het verwerven en overdragen van kennis inherent is aan het op het gewenste niveau kunnen verzorgen van het politieonderwijs*' (p. 40). Het is evident dat goed onderwijs staat en valt met een adequate kennisfunctie, opdat het onderwijs op een actuele en deskundige wijze kan worden verzorgd.

Om het gesprek over dit onderdeel van de plannen te preciseren, is het in de ogen van de Politieonderwijsraad nuttig een onderscheid te maken tussen enerzijds een kennisfunctie en anderzijds een onderzoeksfunctie.

De kennisfunctie kan het beste gezien worden als een transferfunctie met een deels intern en deels extern karakter. Intern gezien is de kennisfunctie ondersteunend aan het onderwijs (curricula, studenten, docenten). Extern is de kennisfunctie ondersteunend aan de politiepraktijk en aan het 'leven lang leren' in de korpsen. Er is bepaalde (gecodeerde) kennis die gedeeld / verspreid moet worden, waarbij de vorm waarin het gegoten wordt van groot belang is en afhankelijk van de doelgroep. Zo gesteld, gaat het bij de kennisfunctie van de Politieacademie niet alleen om Politiekennisset, maar evenzeer om de mediatheefunctie en bepaalde activiteiten van lectoraten. Via deze voorzieningen maken de Politieacademie en de korpsen ook gebruik van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek.

De onderzoeksfunctie van de Politieacademie dient de verdere ontwikkeling van het politieke vakmanschap. Dit komt tot uitdrukking in de methodiek van het praktijkonderzoek: dicht op de praktijk en direct relevant voor politiepraktijk en onderwijs. Met andere woorden, een specifieke vorm van toegepast onderzoek waardoor politieonderwijs en politiepraktijk met elkaar worden verbonden omwille van de verdere ontwikkeling van de politieprofessie. In de dagelijkse politiepraktijk dient zich bij voortdurende nieuwe problematiek aan waarop de politie moet (leren) inspelen.

De kennisfunctie en de onderzoeksfunctie zijn van vitaal belang voor de Politieacademie en de korpsen. Het onderhoud en de verdere ontwikkeling van het politievak en het lerend vermogen van de korpsen worden ermee gediend. Dat deze functies in een geconcentreerde vorm beschikbaar zijn, is logisch, want efficiënt en effectief, mede door de toepassing van ICT. Om deze redenen meent de Politieonderwijsraad dat sprake zou zijn van ondoelmatigheid als politiepraktijk en politieonderwijs niet samen op zouden trekken. De Raad acht het van groot belang dat zowel de kennis- als de onderzoeksfunctie behouden blijven bij de Politieacademie ten behoeve van de kwaliteit van het politieonderwijs én de politiepraktijk.

De verdere ontwikkeling van beide functies vergt vanzelfsprekend bestuurlijke aandacht en periodiek evaluatieonderzoek (zoals recent uitgevoerd naar de eerste generatie lectoraten). Een expliciete koppeling van de betreffende functies aan enerzijds de politiepraktijk en anderzijds het politieonderwijs lijkt een betere weg, dan deze 'uit de wet te schrijven' en zonder nadere doelstellingen te herordnen in lagere regelgeving. Concluderend meent de Raad dat de onderwijsfunctie, de kennisfunctie en de onderzoeksfunctie, in onderlinge samenhang, onmisbaar zijn voor het onderhoud en de verdere ontwikkeling van het vakmanschap van de Nederlandse politie en daarmee ook elk wettelijke borging verdienen.

De landelijke werving en selectie

Zoals gezegd, is de Politieonderwijsraad minder principieel gestemd over taken van de Politieacademie op het terrein van de werving en selectie. De Raad acht de ingezette lijn om de ondersteunende PIOFACH-taken onder te brengen in een geconcentreerde serviceorganisatie een logische. Immers te allen tijde dient gezien te worden hoe schaarse middelen het beste ingezet kunnen worden. Door de oprichting van de DCB, in het bijzonder de divisie bedrijfsvoering, kunnen bepaalde ondersteunende processen bijeengebracht worden met het oog op efficiencywinst. Hierdoor kunnen de korpsen meer focussen op hun primaire taken (handhaving, opsporing en hulpverlening) en de Politieacademie op haar primaire taak als onderwijsinstelling. Hoe breed het geconcentreerde takenpakket zal kunnen zijn en in welk tempo dit gerealiseerd kan worden, is afhankelijk gemaakt van zgn. haalbaarheidsstudies. De uitkomsten hiervan zijn nog niet beschikbaar. De Politieonderwijsraad is vanzelfsprekend het meest benieuwd naar de studie van het personeelsdeel in dit verband.

De Politieonderwijsraad stelt vast dat de korpsen flinke vooruitgang geboekt hebben op het terrein van het HRM-beleid, mede door het Programma HRM. Er is sprake van een concernbrede visie en hoofdlijnen van beleid zijn ontwikkeld. Het verder handen en voeten geven aan de diverse aspecten van het personeelsbeleid zal zeker nog veel inspanning vergen, maar dat er efficiencywinst behaald kan worden, is vrijwel zeker. Er zal verder moeten worden gewerkt aan uniformering van beleid en stroomlijning van processen. De Politieacademie draagt hieraan in belangrijke mate bij, met name op het taakgebied van de werving en selectie. Ook heeft de Politieacademie in belangrijke mate bijgedragen aan de meerjarige personeelsplanning van de Nederlandse politie, wat recent leidde tot de oprichting van het expertisecentrum personeel, ondergebracht bij de vts Politie Nederland.

Hoewel het op zich begrijpelijk en verdedigbaar is om landelijke taken op het gebied van de werving en selectie die nu bij de Politieacademie zijn gepositioneerd, onder te brengen bij de divisie bedrijfsvoering van de DCB (zie de concept memorie van toelichting, p. 40), moet naar de mening van de Politieonderwijsraad een onderscheid gemaakt worden tussen werving en selectie met het oog op opleiden (en het plaatsen van studenten, initieel dan wel postinitieel) en werving en selectie met het oog op de personeelsvoorziening van korpsen / de Nederlandse politie. Daar waar taken op het gebied van werving en selectie een directe relatie hebben met opleiden dienen deze bij de Politieacademie gepositioneerd te blijven. Ook moet niet worden uitgesloten dat het politieonderwijs te maken gaat krijgen met andere vormen van instroom, zonder dat dit gepaard gaat met een directe aanstelling bij een korps. Het is daarom verstandig niet overhaast te werk te gaan en vooralsnog uit te gaan van een periode van bijv. vijf jaar en daarin de werving en selectie onder de operationele regie van de Politieacademie te laten om daarna de vraag naar de mogelijke voor- en nadelen van onderbrenging in de divisie bedrijfsvoering van de DCB opnieuw aan de orde te stellen.

De Politieacademie

De Politieacademie is in eerste aanleg ontstaan in 1994 toen het Landelijk Selectie en Opleidingscentrum Politie (LSOP) werd gevormd. De bestaande selectiefaciliteiten en scholen voor het opleiden van politiepersoneel (gemeentepolitie, rijkspolitie) werden toen samengevoegd en onder één bestuurlijk dak gebracht. Tegelijk werden toen de regionale politiekorpsen gevormd en een landelijk korps (KLPD). De Politieacademie (LSOP) en het KLPD werden daarmee het landelijke complement van het regionaal opgezette politiebestedel, onder de beheersverantwoordelijkheid van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Het huidige politieonderwijs is conform landelijke afspraken (1999) tussen de ministers van BZK, Justitie en OCW vanaf 2002 ingevoerd (PO2002). Deze afspraken werden gemaakt na een evaluatie van het LSOP in 1998. Naast een verbetering in termen van organisatie en bedrijfsvoering werd gemikt op een verdere professionalisering van het politieonderwijs, aansluiting bij de kenmerken van het reguliere onderwijs en diplomagelijkwaardigheid. Het huidige wettelijk kader dateert van 2003.

Zoals bekend werden alle initiële en postinitiële politieopleidingen hiermee in één verband gebracht: de kwalificatiestructuur politieonderwijs. Naderhand vond accreditatie van bachelor- en masteropleidingen plaats door de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO). De Politieacademie positioneerde zich in de afgelopen jaren succesvol, niet alleen in eigen land, maar ook daarbuiten. In termen van het regulier beroepsonderwijs ontstond een vakinstelling met een beroepskolom vanaf het assistent-niveau tot en met postacademische masteropleidingen. Eveneens naar analogie van het reguliere onderwijs werd aan de Politieacademie een 'kennisfunctie' toegekend (zie boven), zowel met het oog op de verdere ontwikkeling van het politieonderwijs als de politiepraktijk.

De Politieacademie kan zich goed meten met welke andere MBO-instelling of instelling voor hoger onderwijs dan ook. Verwezen wordt naar de evaluatie van het politieonderwijs in 2007. Vastgesteld werd dat het politieonderwijs stevig in zijn schoenen staat, toekomstbestendig is, voldoende draagvlak bij de korpsen heeft en dat er sprake is van (een toenemende) samenwerking met reguliere onderwijsinstellingen en andere ketenpartners in het veiligheidsdomein. Naar het oordeel van de Politieonderwijsraad zijn de kwaliteit van het politieonderwijs en de algemeen maatschappelijke functie van het politieonderwijs thans dan ook goed geborgd. Deze borging kan naar het oordeel van de Raad niet los gezien worden van de betrokkenheid van stakeholders, zoals deze zich toont in de samenstelling van de Politieonderwijsraad (zie onder).

De Raad vermag dan ook niet in te zien welk doel gediend is om de Politieacademie onder te brengen binnen de DCB. De voorgestelde herziening van het politiebestedel is zonder twijfel een veelomvattende, complexe operatie. Door ook het politieonderwijs hierbij te betrekken, wordt deze complexiteit onnodig vergroot. De betekenis van de DCB is gelegen in de meerwaarde van geconcentreerde PLOFACH-functies, ter ondersteuning van de secundaire processen in de korpsen en, zoals gezegd, dit kan ook gelden voor de Politieacademie. Essentieel is dat het hierbij om processen gaat die van een geheel andere aard zijn, dan het primaire proces van een onderwijsinstelling. Indien de Politieacademie onderdeel zou vormen van de DCB, bestaat het risico dat het politieonderwijs mettertijd erodeert vanwege een gebrek aan prioriteit, lange termijnvisie en afnemend draagvlak bij de stakeholders van het politieonderwijs.

Gelet op het bovenstaande is de Raad niet overtuigd van nut en noodzaak om de Politieacademie onder te brengen in de DCB en acht zij het voortbestaan van de Politieacademie als een aparte bestuurlijke entiteit en erkende onderwijsinstelling de best mogelijke garantie dat de kwaliteit van het politieonderwijs geborgd blijft. Voor een verdere versterking van de samenwerking tussen korpsen en Politieacademie bestaan ongetwijfeld andere opties.

De Politieonderwijsraad

In de Politieonderwijsraad zijn de stakeholders van het politieonderwijs vertegenwoordigd. Zoals bekend, draagt de Raad zorg voor een continue proces van afstemming met het oog op de afstemming tussen de vraag naar en het aanbod van politieonderwijs. Hiermee levert de Raad een bijdrage aan een 'evenwichtig stelsel van sturing' zoals de wetgever dit voor ogen staat.

Met genoegen neemt de Politieonderwijsraad kennis van het gegeven dat de wettelijke verankering van de taak van de Raad, zoals deze thans is neergelegd in de Wet op het LSOP en het politieonderwijs (art. 14, 19, 20, 21), geborgd blijft in de nieuwe Wet op het politieonderwijs. Hierdoor blijft er een onafhankelijk orgaan in het bestel bestaan dat met gezag de minister van BZK adviseert over het politieonderwijs en dat bovendien een effectief platform biedt om de afstemming te bevorderen tussen de diverse stakeholders.

De Politieonderwijsraad is primair geënt op de functie van de kenniscentra beroepsonderwijs en bedrijfsleven, zoals deze bestaan in het middelbaar beroepsonderwijs. Daarnaast vervult de Politieonderwijsraad taken zoals de Onderwijsraad deze verricht voor het reguliere onderwijs en vormt de Raad een platform waarin de leden van de Raad elk relevant thema met betrekking tot het politieonderwijs aan de orde kunnen stellen.

Om adequaat te kunnen spreken over de 'eindtermen' en daartoe benodigde leerinhouden van het onderwijs, kan kennis van de ontwikkelingen op het gebied van de politiepraktijk en veiligheid in bredere zin (mede in internationaal verband) niet gemist worden. Hetzelfde geldt voor kennis van de (politie)arbeidsmarkt, de effecten van het politieonderwijs op de kwaliteit van de politieorganisatie (en partnerorganisaties) en ontwikkelingen binnen het kader van het regulier onderwijs, in Nederland en internationaal verband.

Over de kennisfunctie van de Politieacademie is hierboven reeds gesproken. De Politieonderwijsraad werkt nauw samen met de Politieacademie, maar ook met wetenschappers van hogescholen en universiteiten, om de dialoog over relevante ontwikkelingen en nieuwe kennis te voeden. Zo bezien fungeert de Raad ook als een platform voor kennistransfer. In het kader van de Politieonderwijsraad kunnen de diverse betrokken stakeholders van het politieonderwijs relevante kennis inbrengen en nieuwe kennisvragen formuleren. Een brede, integrale advies- en afstemmingsdoelstelling kan hiermee worden gerealiseerd.

Zo constateert de Raad dat juist nu in deze tijd van economische recessie, er diverse signalen zijn met betrekking tot de functie en inrichting van het politieonderwijs, mede in relatie tot het reguliere onderwijs, die om nieuw beleid en mogelijk zelfs om nieuwe wettelijke kaders vragen. Hoewel het politieonderwijs in het onderhavige wetgevingstraject als het ware 'tussen haakjes is geplaatst', staat het denken over het politieonderwijs bepaald niet stil. Zo heeft de minister zelf in de brief aan de Tweede Kamer van 30 juni 2009 aangegeven dat zij zich beraadt 'over een andere inrichting van het onderwijs' en in een brief aan het Korpsbeheerdersberaad de vraag oproepen 'of het huidige stelsel van opleiding bij de politie meer fundamentele aanpassing behoeft' (brief 20 april 2009). Bovendien voert de Politieonderwijsraad momenteel een onderzoek uit naar de gewenstheid van een perspectiefwisseling ten aanzien van het politieonderwijs, waarin naar aspecten van toegankelijkheid, flexibiliteit, samenhang en bekostiging wordt gekeken. Dit onderzoek wordt met instemming van BZK uitgevoerd en zal in het voorjaar van 2010 leiden tot een advies.

In het concept wetsvoorstel is een nieuwe rol van het Korpsbeheerdersberaad voorzien met betrekking tot de Politieacademie en het politieonderwijs. Zo krijgt het KBB de verantwoordelijkheid om binnen de ministeriële kaders (kwalificatiestructuur, hoofdlijnen van beleid) te komen tot een jaarlijkse verdeling van opleidingsplaatsen over de korpsen. De Politieonderwijsraad adviseert hieromtrent jaarlijks, al sedert 2004. Een functie die, blijkens de evaluatie van de Politieonderwijsraad,

als waardevol wordt ervaren door BZK en de korpsen. Gebleken is dat dit proces van afstemming en besluitvorming niet alleen gaat over een kwantitatief vraagstuk, maar dat er steeds ook belangrijke kwalitatieve aspecten in naar voren komen. Niet voor niets heeft de Politieonderwijsraad, met instemming van BZK en de korpsen, het jaarlijkse proces van bijstelling van de kwalificatiestructuur direct verbonden met de jaarlijkse cyclus van het 'verdeelvraagstuk' van opleidingsplaatsen. In de afstemming tussen de vraag naar en het aanbod van de Politieacademie spelen immers tegelijkertijd kwalitatieve en kwantitatieve aspecten een rol. Bij het onverkort handhaven van het voorliggende wetsvoorstel acht de Raad het van belang dat art. 42r lid 1 zodanig gewijzigd wordt dat het KBB het advies van de Politieonderwijsraad op dit punt inwint, alvorens over te gaan tot een vaststelling van de verdeling van de bij de Politieacademie beschikbare initiële en postinitiële opleidingsplaatsen over de politiekorpsen. De Raad wijst erop dat de afstemmingstaak van de Politieonderwijsraad thans wettelijk is verankerd en dat de wijze waarop deze taak wordt vervuld in het politieveld breed wordt gewaardeerd.